

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

ANULŪ XLVIII.

SĂ PRENUMERA:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Serisori nefrancați nu se primesou. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

N°. 222.

Sâmbătă 5 (17) Octomvre.

1885.

Nou abonamentŭ

la

„Gazeta Transilvaniei”.

Cu 1 Octomvre st. v. 1885 se începe unŭ nou abonamentŭ, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețul Abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„ șese „ 6 „

„ unŭ anŭ 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci

„ șese „ 20 „

„ unŭ anŭ 40 „

Rugăm pe domni abonenți, ca să bine-voiască a-și reînoui de cu vreme abonamentulŭ, ca să nu se intrerupă expedițiunea ziarului.

Domni ce se vorŭ abonă din nou să binevoiescă a arăta și posta ultimă.

•Administrațiunea •Gazetei Transilvaniei•.

Brașovŭ, 4 (16) Octomvre 1885.

Organulŭ Prea Sântiei Sale Mitropolitului din Sibiu ne spune, că p'acolo se dă cu socotela, că „guvernulŭ țerii și acum își are cauzele bănuitoare temerari, pentru cari nu'i vine la socotela, ca reprezentanții clerului și ai poporului provinciei noastre metropolitane să se „coadune“ în Sibiu, cu ocasiunea întrunirii congresului.”

Dămŭ și noi cu socotela că așa o fi. Că guvernulŭ ungurescŭ are bănueli, ne este destulŭ de bine cunoscutŭ tuturorŭ, și că aceste bănueli suntŭ „temerari“, ne-o dovedescŭ zilnicŭ faptele, ce se petrecŭ prin comitate, ne-o dovedescŭ agitațiunea extraordinară ce s'a pornitŭ în contra Românilorŭ, tocmai acum în ajunulŭ izbucnirii „conflagrațiunei orientale“.

Ca să ilustrămŭ mai viu situațiunea de față, ce ni s'a creatŭ noue Românilorŭ în urma revoluțiunei, ce cu o temeritate în adevărŭ ne mai pomenită se însenéză de susŭ în josŭ, suspiciunându-se pacinicii cetățeni români, în modulŭ celŭ mai miserabilŭ, pe toate căile, de organele administrației și de presa maghiară, făcându-li-se perchișiuni în mieșŭ de nopțe, tărându-se înaintea tribunalelorŭ, aruncându-se în închisore și altele, — vomŭ trece în revistă scirile cele mai noue senzaționale ce le-amŭ primitŭ și ce le cetimŭ în foile din Clușiu de câteva zile încóce.

În Clușiu s'a lășitŭ sgomotulŭ, că din comitatŭ vorŭ veni în orașŭ mulți Unguri de frica Românilorŭ, și de aceea proprietarii de case speră că vorŭ lua bune chirii.

În Teiușiu se vorbesce, că Români au să se revolte.

În Ighiu se găsește dinamită cu carulŭ și preotulŭ de acolo să fi șisŭ cătră notarulŭ d'acolo, că până la Crăciunŭ, le dă pace Ungurilorŭ, dar de atunci încolo nu mai au pardonŭ.

În Zlatna și Benedicŭ Români facŭ nopțea eserciții la câmpŭ, pentru ca la izbucnirea revoluției să fiă pregătiți.

În ținutulŭ Beiușului unŭ preotŭ să fi șisŭ, că a sositŭ timpulŭ când sângele ungurescŭ trebuie să curgă.

În Brețcu se adună învățătorii români ca să se 'ntâlnescă cu revoluționarii de peste Carpați.

În Orăștia unŭ fruntașŭ românŭ e trasŭ în cercetare criminală, sub pretextŭ, că ar fi vătămatŭ steagulŭ ungurescŭ, — cu tóte că acestŭ fruntașŭ însuși a stăruițŭ să nu se arboreze nici unŭ steagŭ, ca să se evite orice neplăcere. (Scirea noastră).

În Cricău s'ar fi găsitŭ în biserica română o mare cantitate de munițiune și pușci, și éraš în Zlatna arŭ fi fostŭ omoriți doi gendarmi de nisce țerani răsvrătorii.

Unŭ învățătorŭ și cantorŭ românŭ din Clușiu să se fi exprimatŭ cătră unŭ comerciantŭ d'acolo: „Așteptă numai, n'o să faci multă vreme gălăgiă; peste puținŭ vomŭ fi noi domni aici, și atunci d-ta vei fi celŭ dintéiu, de care mi-oiu aduce aminte.”

De astfelŭ de sciri alarmătoare suntŭ pline colónele foilorŭ unguresci și ne ar trebui unŭ numărŭ întregŭ alŭ „Gazetei,“ ca să le putemŭ înregistra tóte. Și aceste agitațiuni și uneltiri temerare ale contrarilorŭ noștri n'au rămasŭ fără urmări, dovadă faptulŭ, că s'au trimisŭ trupe împărătesci la Zlatna și Ighiu, și ne putemŭ aștepta la dispozițiuni și mai drastice.

Ce altŭ scopŭ potŭ avé tóte aceste nădrăvénii decă nu scopulŭ de care ne vorbesce și organulŭ Mitropolitului din Sibiu, ca să 'și câștige „guvernulŭ țerii“ câtŭ mai multe „cauze bănuitoare temerari“, spre a justifica înaintea Tronului faptulŭ ilegalŭ alŭ neconvocării congresului rațional-bisericescŭ greco-orientalŭ?

Și „după tóte aceste,“ organulŭ metropolitanŭ întrebă cu o naivitate temerară: „ce póte dér să mai facă Metropolitulŭ?”

Să-și spele mânilé ca Pelatŭ și să privescă nemișcatŭ, cum lupii îi atacă turma din tóte părțile și cu ce apucături miserabile adversarii nației și ai bisericei române se încercă a seduce opiniunea tronului și a țarei? Astfelŭ se lucréză la sfânta Metropoliă în Sibiu, spre a preveni pericolulŭ, ce ne amenință cu sguduirea temeliei?”

UNIREA BULGARILORŪ.

Telegramele cele mai noue:

Constantinopolŭ, 13 Octomvre. Situațiunea este considerată aci ca de o gravitate excețiională; lumea este întăritată din cauza neprevederii și a lipsei de energiă a guvernului mai cu sémă în primele momente ale izbucnirii rescólei. Pentru a se repara greșala, se cere acuma din tóte părțile o acțiune energică. Pórta caută întrú câtva a da satisfacere sentimentului publicŭ, adunându numeróse trupe în apropiere de fruntarii și în Macedonia. E temere ca Pórta să nu recurgă la vre-unŭ mijlocŭ violentŭ pentru a-și redobândi prestigiulŭ.

Varna, 13 Octomvre. Bulgarii cari au provocatŭ turburările dela Stanimaka au fostŭ condamnați la mórte de cătră curtea marțială și împușcați astăzi.

Varna, 14 Octomvre. Se dice că s'a încheiatŭ unŭ tratatŭ secretŭ între Grecia și Turcia; Turcia ar fi dispusă să acorde de bună voia o rectificare de fruntarii celei dintéiu cu condițiã, ca Grecia să dea sprijinulŭ ei pentru a respinge unŭ atacŭ alŭ Serbiei séu pentru a reprima o revoltă în Macedonia. Pórta câștigă multŭ timpŭ din trăgânarea negocierilorŭ, așa încâtŭ îi e cu puțință să-și adune tóte trupele, de cari póte dispune. — Situațiã e din cele mai grave în Constantinopolŭ; întrunirea ambasadorilorŭ pare a nu fi ajunsŭ la nici unŭ rezultatŭ și se așteptă acum întrunirea unei conferințe. Fi-va conferința mai fericită? Până atunci Pórta își adună mereu trupe; inspectorulŭ generalŭ alŭ fortificațiilorŭ a făcutŭ o nouă inspecțiã în câteva puncte însemnate, între altele la Tșatalgea, și a prezentatŭ unŭ

nou raportŭ cătră ministerulŭ de resbelŭ ceréndŭ să i se pună imediatŭ la dispozițiã mai multe trupe de geniu. Asérã au sositŭ în Constantinopolŭ 8 bataliõe de rediți din Trapezunt, 4 bataliõe de infanteriã și 2 regimente de cavaleriã din Ismit; aceste trupe, după ce vorŭ sta două zile în Constantinopolŭ, se vorŭ îndrepta spre Mustafa-pașa.

Belgradŭ, 14 Octomvre. Sgomotulŭ despre o apropiată trecere a armatei sêrbesci peste granițe se menține. — Marșulŭ strategicŭ alŭ armatei sêrbesci va fi terminatŭ până Sâmbătă, regele se va duce apoi în cuartierulŭ generalŭ și va lua comanda supremă. Acestŭ cuartierŭ se ține secretŭ. Incătrăru va începe eventuala acțiune, nu se scie; unii recomandă acțiunea cătră Serbia vechiã, alții cătră Bulgaria. Ca probabilă pare acesta din urmă. — Mai mulți emigranți sêrbi au fostŭ prinși.

Nișŭ, 14 Octomvre. Două regimente de infanteriã bulgare ce tábérau în Kústendil, au plecatŭ erî spre Sofia, ca să provadă pasulŭ Dragomanŭ cu trupele necesare. — Weissel-pașa a sositŭ în Skoplje, așteptându trupele ce vinŭ din Salonicŭ.

Rusciucŭ, 14 Octomvre. Aci au sositŭ din Rusia 7 milóne de bancnote bulgare de 5 franci. În Reni e grămăditŭ unŭ transportŭ de 17 milióne patróne de pușcă, ce s'au comandatŭ și plătitŭ de guvernulŭ bulgarŭ încã înainte de izbucnirea revoluțiunei; se vorbesce, că guvernulŭ rusŭ pune pedecă autorităților bulgare d'a li se preda.

Atena, 14 Octomvre. Se crede, că Rusia preferă unei măriri a Greciei spre nordŭ restabilirea statuluiŭ quo. Calcularea oficială a mobilizării dă unŭ efectivŭ de 70,000 ómeni. — Șiarele de séra anunță, că Creteni au proclamatŭ unirea cu Grecia. Scirea nu este confirmată oficială. — Reserveciții s'au prezentatŭ la corpulŭ. Șiarele anunță, că se vorŭ convoca alte 4 clase de etate din rezervă. — S'a lășitŭ fama, că Albanesii refusă a da Turciei ómenii ceruți pentru armată. — Sciri din Creta desemneză situațiunea d'acolo ca fórte încordată.

Petersburgŭ, 14 Octomvre. •Novosti• anunță într'o telegramă privată despre o ciocnire accidentală între trupele turcesci și bulgăresci. Oprirea vënderei acestui țiarŭ cu numărulŭ se consideră ca unŭ avertismentŭ datŭ în genere pressei rusesci, ca să fiã rezervatŭ în judecarea cestiunei balcanice.

Mosca, 14 Octomvre. Primirea gratiósă a deputațiunei bulgare de Șarulŭ a produsŭ în cercurile rusesci o bună impresiune. Ca cea mai probabilă resoluțiune a problemei bulgare se consideră rămânerea Rumeliei ostice în raportulŭ de mai nainte cătră Pórta, cu guvernŭ autonomŭ sub prințulŭ Alexandru, ca vasalŭ alŭ Turciei. Cu privire la Grecia, se așteptă unŭ rezultatŭ dela presiunea puterilorŭ, deórece situațiunea ei geografică e accesibilă pentru eventuale măsurî colective; mai slabă e această speranță cu privire la Serbia. Póte că o combinațiune, d'a se despăgubi Serbia prin districtulŭ dela Vidinŭ, nu va întâmpina în Rusia nici o opozițiune.

Viena, 14 Octomvre. Memorandulŭ ambasadorilorŭ conchide la recunoscerea dreptului Porții d'a restabili ordinea; recomandă status quo ante. O propunere pozitivă de rezolvare nu face. — În genere se crede mai favorabilă o înțelegere între prințulŭ Alexandru și Sultanalŭ, decâtŭ o intervențiune militară a Porții.

Londra, 14 Octomvre. Ambasadorulŭ englesŭ din Atena a datŭ a se'nțelege, că puterile, când Grecia ar păși la resboiu în contra statuluiŭ celorŭ mai buni amici ai ei, nu vorŭ recunósce câștigulŭ de teritoriu, ce eventualŭ l'ar avé Grecia.

SCIRILE ZILEI.

Ni se scie, că în comuna Vama din țera Oașului s'au secestratŭ prin actuariulŭ inspectoratului reg. de școle mappa (charta) lui Bordeaux, și nu se scie ce carte. Bravulŭ preotŭ de acolo l. Romanŭ a protestatŭ în contra volniciei și l'a adusŭ în mare confusiune pe actuariu, insistându să'i spună, care colóre, liniã, punctŭ pe mapă, și care cuvântŭ în carte vatémă și periclitéză întregitatea statului și constituțiunea ungurescã? Secves-

trării de aceste se întimplă și în alte comune. — Se vede că acesta e misiunea culturală maghiară.

—0—

Foia oficială a comitatului Sătmăru, „Sz. megyei Közlöny», *luiduesce* pe protopopul *Gavrilă Lazară* din Sanislau, pentru-că acela își scote congrua cu chitanță românescă, era pe protopopul *Alesiu Berinde* din Sein și pe *preoții* din tractul acestuia, pentru-că au apelat în contra acelei decizii a comitetului municipal administrativ, prin care — sub pedepsă de câte 50 fl. — li s'a poruncit preoților români, ca estrasele matriculare să le facă în limba maghiară, și nu în cea română. — Preoțimea se nu se témă de astfel de amenințări „patriotice», ci se fă energetică, căci numai atunci va fi respectată de contrari.

—0—

Dr. *Vasiliu Lucaciu* a apelat în contra hotărârii cunoscute a congregației municip. a cetății Sătmăru, prin care în butul rezoluției ministeriale i s'a denegat facultatea de a fi membru virilist în reprezentanța orașenescă. Acuma înțeleptă adunare îl globi pe *Lucaciu* la 100 fl. (cu eschiderea apelului), sub pretext că în recurs ar fi vătămât cinstea congregației. — Se 'ntelege, îndată ce nu te supui unei hotărâri nechibzuite, ai vătămât cinstea „patrioților», ești trădător și a.

—0—

Primarul *Sătmăruului*, consilerul reg. *Böszörményi*, a ordonat investigație strictă în contra *D-rului Lucaciu* și a tipografului *Litteczky*. Sciți pentru-ce? Pentru-că pe fruntea „*Revistei Catolice*», ce a început a eși acolo, în loc de „*Szatmár*» stă „*Statu-mare*», și în loc de „*Szabadsajtó*», „*Tipografia (său Pressa?) liberă*». — Suntem curioși să vedem și sfârșitul acestei comedii „patriotice».

—0—

Intr'o corespondență adresată „*Luminatorului*», cu privire la preotul din Peșca română, despre care am vorbit și noi, cetim că „*Pista bácsi*» și mai aprig s'a făcut. Elă dice că „*Luminatorul*» și „*Gazeta Transilvaniei*», în cari s'a publicat purtarea sa, nedemnă pentru un preot, nu-lă creștă de loc, pentru că acestea sunt foi românesce; înse adevărate foi sunt cele unguresce și cine voiesce să-i spună crimele, delictete sale, să mergă acolo. De aci a erupt, că cu ocaziunea unei imormentări în săptămēna trecută, pe unul dintre învățători l'a îmboldit cu crucea în cōste așa, încât dacă învățătorul nu se ferea și nu era om îngăduitor se făcea un scandal prōspēt. I place a dice acestui părinte model, că ađi e lume ungurescă, că el și de acum înainte va purta cocardă în pălăria. — Din parte-ne îl recomandăm comisiunei de recrutare, e păcat să pērdă un husar; ér autorități bisericesce îi recomandăm să lă rădă și pe obraz, dupa ce pe cefă e ras.

—0—

Redacțiunea *diarului* „*Imperialul*» din București face cunoscut, că cu începere dela 2 Octomvre c. „*Imparțialul*» va începe publicarea în foiletonul său a *Mistereloră Fracmasoniloră*, scrise de un franc-măson, cu arătarea tuturor secretelor ritului francesu, astfel ca ori-ce om să le pōtă sci. După terminarea publicării se vor forma în Broșure. Această publicație se face în scopul de a scăpa pe credulii din România de șarlatanii, cari vin a le lua bani, dicēnd că-cl facu Masoni italieni, francesi său portugesi, și acei bani parte se papă, ér parte mergu în streinătate, întrebunându-se contra Românilor.

Afacerea stégurilor din Orăștia.

Orăștia, 14 Octomvre 1885.

Nulla dies sine linea.

La 27 și 28 Septemvre a. c. reuniunea centrală a pompierilor din comitatul Huniădōrei și-au ținut festivitățile de intrunire anuală de astădată în Orăștia. — Pompierii din Orăștia, la energica inițiativă a comandantului *Sam. Popă* au făcut toate pregătirile necesare pentru a întâmpina și primi pe oșpeții colegi în mod sērbătoresc. Intre alte pregătiri s'au ridicat lângă otelul „*Corōna Ungariei*» și un arc de triumf, pe care între alte decorațiuni s'au pus și trei flamure și anume flamura maghiară, cea săsescă și tricolorul transilvan.

Pompierii străini au sosit în presera zilei de 27 Septemvre și au fost primiți într'un mod cordial. Comandantul pompierilor din Orăștia adv. *S. Popă* i-a întâmpinat cu cuvinte însuflețite rostite în limba română sub arcul de triumf. La cuvântul de bineventare a răspuns comandantul pompierilor din Deva *Dobay Karoly*, — un bărbat conciliant și de rară onestitate — cu asemenea cuvinte însuflețite. După acesta a urmat încartirarea pompierilor și în sala dela otelul „*Stefan Széchenyi*» s'au făcut cunoscutele reciproce.

Deja în această seară s'a prevădit, că festivitățile din Orăștia nu vor rămâne neturbate de spiritul

șovinismului. Intr'o odaia a acestui otel ședeau la masă între pocale: vice-comitele *Barsay*, adv. *P. Truța*, adv. *Sam. Popă*, *Dobay Karoly*, Dr. *St. Erdelyi*, *L. Bercianu*, *Nic. Herlea*, comandantul pompierilor din Baia de Criș, *Adamovič*, fiul defunctului protopresbiter din munții apuseni, care a avut o rolă însemnată în istoria bisericii noastre, *Cristea* și alții, și petreceau împreună. Deodată se ridică avocatul și deputatul dietal *P. Truța* și ține un toast în limba maghiară, în care felicită pe vice-comitele. Nu scim de când d-l *Truța* și-a însușit o predilecțiune atât de mare către limba maghiară, încât să se geneze a vorbi românesce. Pōte că concesiunile de acum îl vor duce cu timpul deadreptul în tabăra maghiară. — La acest toast a răspuns vice-comitele *Barsay*, firesce în limba maghiară — și după dēnsul a felicitat *Dobay Karoly* pe comandantul pompierilor din Orăștia, adv. *Samuil Popă*. E de remarcă toastul d-lui *Dobay*, pentru că dēnsul ca om onest, liber de patimi naționale, a accentuat că misiunea pompierilor este a stinge nu numai incendiurile, ci și patimile și nefastele certe și frecări naționale. Avocatul *S. Popă* a răspuns într'un toast ținut în limba română. Vice-comitele *Barsay*, care se aștepta la un toast unguresc, s'a aprins de mânia contra adv. *Sam. Popă*, pentru că acesta a avut curagiul a vorbi românesce nu numai la întâmpinarea oficială, ci chiar și aici în otel, și i-a făcut avocatului *Popă* aspră muștrare, că de ce nu toastază unguresce. La această imputare adv. *Popă* i-a răspuns, că dēnsul ca Român nu pōte cuvanta în altă limbă streină. În cele din urmă dialogul între vice-comitele și adv. *S. Popă* a luat poarașii totu mai inverșunate și lucrul a ajuns până la amenințări reciproce cu pumnul.

După acesta s'a ridicat comandantul pompierilor din *Bradă*, *Krasznay Oliver*, pretor și într'un toast violent a înferat pe domni *Dr. Erdelyi* și pe adv. *Sam. Popă* de trădători de patriă. Domnii atacați vëndēnd tendința toastului nu l'au ascultat până la fine, ci au părăsit la moment masa, ignorând simplu pe pe toastant și pe complici săi. — Trebuie să amintim și rolul servil și dejositor, ce l'a jucat în această seară susnumitul *Adamovič*, care nu s'a rușinat a declara, că dēnsul este Român, dar născut ungur și cu simțăminte unguresce.

Astfel s'a despărțit această grupă de pompieri — Dimineta vice-comitele s'a prezentat la adv. *Popă*, care era comandant suprem și conducea festivitățile, și a declarat în mod oficial, că dēnsul nu voiesce să ia parte la festivitate, să-lă privească ca și când n'ar fi de față, în calitate de presidentul comitetului reuniunii centrale, și anume din motivul, că nu voiesce a se înrola sub stindardul valach.

În decursul esereșii, vice-comitele dede ordin prin poliția locală, ca să se ia steagurile de pe arcul de triumf. Bētrēnul și neputinciosul șef al poliției *Wagner*, substitutul primarului *Schuller*, care de frică a fugit la băile din Geoagiu, ordină, nu comandantului, ci unui adiunct să ia la moment steagurile de pe arcul de triumf.

Adiutantul a luat steagul român și german îndată jos de pe pōrtă, ér cel maghiar a rămas singur la locul său. Această împrejurare a provocat o fēbere și o iritație mare între toți pompierii, fără deosebire de naționalitate, și însuși un *Maghiar*, vëndēnd insulta, s'a aruncat și a luat și steagul unguresc de pe arc.

După terminarea festivităților și a ședințelor — plenipotențiarilor tuturor reuniunilor în frunte cu d. vice-comite s'au prezentat la d. *Popă* spre a-l felicita. Cu această ocaziune vice-comitele și-a cerut scuse pentru cele petrecute în presera festivităților. Celelalte au urmat apoi conform programului. S'a ținut un esereșii de probă, care a arătat, că pompierii din Orăștia se află la culmea chemării lor. Precisiunea, dexteritatea și siguritatea, cu care s'a executat proba, au fost recunoscute cu laudă din partea tuturor. Sēra s'a dat un bal, care a durat până la ziua. — Cu acestea s'au terminat festivitățile pompierilor.

Toți omii iubitori de pace și ordine au creștut, că cu terminarea festivităților se va fi terminat și incidentul cu flamurele, dēr această așteptare a fost zadarnică, pentru că afacerea cu stindardele a ajuns astăzi în mâile judecătorei. Procurorul din Deva a intentat procesul criminală contra adv. *Popă* *Samuil* și contra lui *Mallász* pentru vătămarea flamurei unguresce. În 13 Octomvre s'au confiscat steagurile ca *corpora delicti* din partea judecătorei din Orăștia și s'a început cercetarea criminală.

Pentru a da o informație esactă publicului, voim să arătăm precedentele istoriei cu flamurele.

Reuniunea pompierilor din Orăștia, înființată la anul 1872, a dat până acum semne învederate despre armonia dintre cele trei naționalități reprezentate în reuniune. Pentru a susține această armonie, s'a statorit

dela început să se țină cont de naționalitatea pompierilor. În virtutea acestui aședēmēt, limba de comandă a fost cea germană, și primul comandant a fost un german d. *Iahn*, după dēnsul a venit un comandant maghiar *Kapczy* și după acesta comandantul actual român adv. *Samuil Popă*.

La anul acesta s'a ivit pentru prima dată disarmonia națională, înse acesta nu s'a escat în sinul pompierilor din Orăștia, ci ea s'a importat de către unii pompieri șovinistici, în a căror frunte este vice-comitele *Barsay*.

Pompierii maghiari din Orăștia au voit să dea cu ocaziunea festivităților comune din acest an de nou o probă eclatantă despre spiritul de armonie și solidaritate, ce domnesce între pompierii din Orăștia, și de aceea înșis au propus în comitetul pompierilor, ca pe arcul de triumf să se pună cele trei stēguri. Comandantul pompierilor adv. *Popă*, cunoscēnd spiritul și curentul șovinistic de astăzi, a propus să se întrebunțeze numai flamurele oficioase ale pompierilor, ca să nu se provōce conflictul. Comandantul *Popă* a făcut această reflecție serioasă, pentru că îi era în viață memoria casul cu stindardele, petrecut în anii trecuți la Hunedōră, și cunosea prea bine pe d. vice-comite *Barsay* câtu este de șovinist. Maghiarii înse au stăruiț pre lângă propunerea de a se decora arcul de triumf cu cele trei stindarde naționale și au luat răspunderea morală pentru consecințe asupra lor. Numai în urma acestei insistențe s'a învoit și comandantul *Popă* cu această propunere.

Acum înse lucrurile au luat altă față. Oficiile judecătorești nu vor să scia de acest fapt și, desavand pe Maghiarii din Orăștia, au început prigonierea contra comandantului român. Vom vedea unde ne va duce curentul șovinistic de astăzi, care nu mai cunoșe margini.

Despre rezultatul cercetării judecătorești vom încredința publicul la timpul său.

A. S. PRINȚUL DE CORŌNĂ ÎN GURGHIU.

Gurghiu, 14 Octomvre 1885.

Este a 5 oră de când poporul din jurul Gurghiului fără deschilinire de naționalitate se află în plăcuta poziție și este norocit a primi în mijlocul său pe viitorul domnitor A. S. prințul de corōnă *Rudolf* și prințesa *Stefania*, cari, după cum se scie de cu bună vreme din diare, totdeuna pre această vreme vin la Gurghiu pentru de ași petrece la vênătore.

Așa ađi în 14 Octomvre a. c. 9^{1/2} ore a. m. bucuria noastră a celor cari am fost de față a fost mare. A. S. principele de corōnă *Rudolf* cu prințesa *Stefania* au sosit în Gurghiu într'o trăsura trasă de 4 cai roșii și însoțiți de mai mulți domni „*marți*». Atât A. S. principele de corōnă cât și prințesa *Stefania* s'au vęduț a fi bine dispuși. Primirea înalților oșpeți și acum ca și de altă dată s'a întâmplat înaintea castelului „*locu Gurghiu*», de unde loane *Chemeni* a prins pre *Acatiu Barcai*, — chiar înaintea treptelor unde au scorbit. A. S. principele de corōnă era îmbrăcat în uniformă de general, era prințesa în haină vênătă-mohorită de o materie grea și fină. Aci erau magnați din mai multe părți adunați, cari așteptau sosirea părechei princiare, — preoțimea română cath. în număr de 9, și preoțimea română în număr de 6 persoane și puțin popor țeran. —

După descinderea din trăsura, A. S. după datina obicinuită mai înainte a salutat pe magnați, după aceea pe preoțimea rom. cat., gr. cath. și gr. or., în fruntea căror se afla d. *Basilii Rațiu* protopop gr. cat. în tractul *Reghinului săsesc*, căruia A. S. principele i-a strâns mână, — și d. prot. într'u aceea a început a bineventa părechia princiară etc. Dar A. S. principele de corōnă nu a așteptat finirea binevntării domnului protopop, ci l'a și întrerupt cu cuvintele: „*Nu ai umblat dta în țerile de jos, — că mi se pare ca în câva te cunosc.*» — Răspunsul d-lui protopop *Basilii Rațiu* a fost: „*Am fost în Viena ca teolog și acum sunt protopop în Reghinul săsesc, și în anul trecut încă am fost norocit a fi de față aicea etc.* — și după acesta A. S. principele și prințesa s'au retras și și-au continuat mersul în altă parte. Atata totu.

Asupra porții de intrare în castel erau 2 steaguri mari ridicate, tricolorul german și maghiar, era în vârful dēlului unde a fost cetatea pe care generalul *Rabutin* pe vremea lui *Francisc Racoti* a bombardat-o cu tunurile, erau 2 steaguri totu tricolorul maghiar, pentru că de colorile române nu este și nici pōte fi vorba acum în timpul în care trăim. — Apoi îndată după sosire și primire, A. S. principele a și mers pre Valea „*Casvi*» spre a începe vênătore. Vreme bună, urși destui, se pōte ca întreprinderea să aibă succes bun.

După cum se dice vênătoria va ține până în 10 Octomvre a. c.

La vânătoarea de ași întreprinsă la Casvi, prințul de coroană a împușcat 2 urși mari, era cont. Teleki 1 urs. Urșilor împușcați li se va ține praveghin.

Victoră.

Adunarea generală a despărțământului I al „Asociației transilvane” în Codlea.

Brașov, 2 Octombrie 1885.

ziua de Duminică 29 Septembrie v. a fost o adevărată zi de sărbătoare pentru împrejurimea noastră. În această zi s'a ținut în comuna Codlea adunarea generală a despărțământului I al „Asociației transilvane” și totodată s'a deschis și s'a vizitat o mică expoziție de manufactură din această comună arangiată prin inițiativa bravului paroh Iosif Comanescu în înțelegere cu secretarul despărțământului. Participarea la această sărbătoare a fost întocmai după cum se aștepta. Afară de membrii comitetului în frunte cu directorul despărțământului protopopu Ionu Petrică, se aflau de față la deschiderea adunării generale, ce se țină în biserică, mai multe copii de bărbăți și de domne din Brașov și din comunele învecinate. Populația noastră din opidul Codlea era de asemenea bine reprezentată. Conlocuitorii Sași încă erau reprezentați prin parohul lor prin vice-prezidenți și prin alte notabilități.

Adunarea generală a despărțământului decurse în ordinea cea mai bună și prezentă mai multe momente pline de interes.

După deschiderea ei și după comunicarea rapoartelor comitetului zelosului paroh din Brașov și președintele Reuniunii pentru sprijinirea învățăcelor dela meseria B. Baiulescu de către interesantă sa disertație despre „necesitatea introducerii meseriilor între poporul nostru dela sate.” În această disertație neobositul paroh arăta, că numai astfel vor pute scăpa sătenii noștri de o mulțime de cheltuieli și vor pute pune la o parte câte ceva din sumele câștigate de ei cu atâta osteneală, decât se vor deprinde să lucre singuri în timpul ernei obiectele cele mai de lipsă și astfel să nu mai fiă siliți a și le procura dela alții cu prețuri însemnate. Disertațiunea, fiind ținută într'un stil în adevăr popular și fiind ilustrată cu o mulțime de exemple bine nimerite, făcu asupra poporului adunat o adevărată impresiune.

Tot așa de interesant și de nimerit fu tractatul părintelui Iosif Comanescu intitulat: „O scurtă privire asupra trecutului și prezentului comunei Codlea.” În acest tractat vrednicul de laudă paroh prezintă celor adunți un credincios tablou al comunei conduse de dănsul. Dănsul arăta, că de grea a fost situațiunea Românilor din această comună română în timpurile trecute, cum în ultimile patru decenii Români începură a se ridica încetul cu încetul, și cum, neposedând proprietăți rurale în proporțiune cu numărul și cu trebuințele lor, ei fură siliți să îmbrățișeze meseriile, așa încât ai noștri numără în Codlea mai bine de 50 meseriași. Părintele Comanescu nu uită a face amintire în modul cel mai corespunzător despre mișcarea populației în comuna sa în decursul vechii de față, precum și de caracterul și de însușirile poporului, al cărui păstor sufletesc este. Incheierea interesantă a lucrării făcu prin urmare descrierea celor obiceșite de ale Codlenilor și prin comunicarea celor va strigături, prin care aceștia caracterizează pe cei din comunele învecinate.

Lucrarea părintelui Comanescu poate servi de model aceluia, cari nu vor pregeta a alcătui asemenea tractate atât de interesante și instructive, dér pentru aceea autorul ei a și trebuit să și dea silința și să jertfască nu numai săptămâni, dér chiar și luni întregi pentru adunarea unui material atât de complicat.

Dintre hotărârile adunării generale vom însemna pe aceea, ca eu privilegiul vizitării comunelor pentru reînființarea agenturilor membrii comitetului să țină prelegere populare și să stăruiescă pentru înființarea unor biblioteci pentru popor, și pe aceea, ca comitetul central din Sibiu să fi rugat a mijloci din nou în interesul „Asociației” distribuirea gratuită a organului „Transilvania.”

Adunarea se încheie cu alegerea noului comitet pentru viitorul period de 3 ani. De președinte se realese d-l protopopu I. Petrică, de actuar profesorul Andrei Barseanu, de controlor parohul B. Baiulescu, de membru în comitet d-l jude regiu Al. Onaci. De nou se aleseră: cassierul Dr. P. Cioranu, (în urma dimisiunii d-lui prof. L. Nastasi) și membri N. Petrescu, directorul la filiala „Albinei” și Alece Verdea, parohul în Satu-lungu.

După adunare se deschise și se vizită expoziția. Nu a fost mare această adunare de obiecte, căci toate lucrurile espuse abia erau vre-o 136—140 la număr, cu toate acestea ea a putut servi pentru or și cine de cea mai lămurită dovadă despre dibăcia Codlenilor, în ceea ce privește industria casnică, și despre gradul de

desvoltare, în care se află diferitele meșteșuguri la sătenii noștri din Codlea. Afară de țesături și chindisituri bine reșite, lucruri puse la ivelă de câte-va harnice femei mai erau espuse câte-va obiecte de feră (o sobă, clește potcove etc.), câte-va uși, o căruță bine ferecată, rôte, o masă cu pome, un stup de albine etc. Nu de puțin interes erau caietele de dare de pe la 1760 și 1770 cu consemnarea săsească a contribuțiilor români din comuna în cestiune și a sumelor contribuite, espuse împreună cu mai multe alte manuscrite.

Mica expoziție făcu cea mai bună impresiune asupra celor de față. Cu toții aplaudară pe aceia, căroro li se conferă în fața întregii adunări de pe galeria dinaintea școlii cele cinci premii de câte un galben, pe care comitetul despărțământului cu toate greutatețile, ce are a le învinge, nu întârziă a le institui pentru această ocaziune.

Expozițiunea această, ce are a se mulțumi aproape întru toate demnului paroh Iosif Comanescu, va servi, credem, ca un început pentru alte întreprinderi de felul acesta, ce nu vor întârzi a se pune în lucrare și în celelalte comune. În chipul acesta despărțământul „Asociației” își va îndeplini în adevăr misiunea sa, în chipul acesta societatea noastră mult iubită, înființată „pentru literatura română și cultura poporului român” va exercita influințele cele mai binefăcătoare asupra poporenilor noștri.

Serbarea se sfârși printr'un prânz comun, la care luară parte vre-o 80 de persoane și care țină până către sora. Se ținură mai multe toast: pentru comuna Codlea și parohul ei, pentru membrii comitetului despărțământului, pentru damele de față, pentru oșpeții Sași etc., se cântară mai multe cântece, cu un cuvânt meserii își petrecură cât se poate de bine.

Nu pot încheia, fără a face încă odată complimentele mele comitetului despărțământului și parohului Iosif Comanescu pentru modul, cum au știut alcătui serbarea din Duminică trecută.

Coresp.

Făgăraș, Septembrie 1885.

(Urmare și fine.)

Privesce îndetă numai cu 10—15 ani, pre când erau în Făgăraș în fruntea administrației Brană de Lemeni, Pușcaru, Codru Drăgușanul etc. și vei vedea că aceia cercetau și ajutau biserica și cu fapta și cu cuvântul. Astăzi auzi bătrânii poporului din Făgăraș exprimându-se la ocazii, că au trecut timpurile cele bune când bărbății ca cei amintiți auzind țoca la biserică umpleau strănele premergându poporului cu exemple. Acei bărbăți pre lângă aceea că cercetau biserica o ajutau și cu cele de lipsă așa, că și astăzi se vedă urme de binefacere din timpul lor. Cel mai frumos rându de vestimente prețesci cu cari numai la sărbători mari se vede îmbrăcat preotul bisericii gr. or. din Făgăraș e cumpărat de Brană de Lemeni. O casă de pe care biserica gr. or. trage chiriă de 120 fl. v. a. la an, a fost donată bisericii er numai prin intervenirea acestui filantrop bărbat. Așa făceau bărbății inteligenți locuitorii ai orașelului nostru înainte cu de ce ani, și cum făceau era bine, căci poporul îi iubea, avea încredere în ei și îi asculta. Astăzi, decât se întâmplă ca vre-unii din funcționarii inteligenți de aicea să fi ales în reprezentanța biserică or școlară ca să conducă, că omeni pricepători, afacerile într prosperarea bisericii și școlii, aceia se resping demnitătea ce li se oferă, sau decât o primesc se părăsesc, încât după câțiva ani își perd încrederea poporului. (Fără excepție? — Red.)

Și de unde acesta? De acolo, că nu arată interes mai viu pentru necazurile lui, se separă de popor, nu vine cu el la ocazii, lăsându-l în mila Domnului, și acesta pentru că sunt funcționari politici și ca atari, ce mai au de a face ei cu poporul, ce au să mai lucre pentru biserică și școlă?

Nu au ei destulă bătaie de cap — în egoismul lor — cu vânătoarea după posturi mai bune la administrație, pentru cari, ca să apară mai bunii patrioți în sensul șovinistilor uiguri de astăzi desconsideră totul ce e românesc, biserică și școlă românească nu le trebuie, pentru că sunt românești și cu acestea nu ajung departe, le trebuie biserică catolică, căci aceea numai se consideră biserică de stat, de cari sunt berecheti în Făgăraș, căci așa numai se pot fali că și formeză și din mlădițele familiei d-lor cu timpul „patrioți buni,” (Fără excepție? — Red.)

Așa on. d-le „cetațene!” Școlile românești „decădute” din Făgăraș cu învățătorii lor prăpădiți nu sunt în stare să dea educație miteilor d-văstră copilași de 6—9 ani, și școlă ungrăscă reformată cu învățătorii ei procopsiți din Săcuime e în stare să cultiveze inima și mintea copiilor d-văstră abia întărcați dela sânul mamei lor. Oare așa slab se fi fost învățătorii școlilor române din Făgăraș, se nu pot fi în stare a învăța un copil de 7 ani? Mănuat mai est on. d-le „cetațene” în espunerile d-tale. Nu cumva est și d-ta unul din aceia cari au copii și preferă școlă ungrăscă, de tragi dungă preste toți învățătorii căți s'au perondat, „dela punerea temeliei școlii lui „Radu Negru” și până la tinera profesoră ce o avură copii unei școle române mai astă ernașă și cândă că „n'au fost la înălțimea chiamării lor?” Nu vreu să li se facă nedreptate bietilor învățătorii ai acestei școle din Făgăraș, cari fără excepție au fost buni învățătorii, deși fără răsplata cuvenită. Ajunge numai să-i numesc cu numele și quali-

ficațiunea foștilor învățătorii și ce sunt ei astăzi, și aserțiunea d-tale e combătută.

Școlă „Radu Negru” dela început și până când a apus a avut director pe Ionu Dima Petrașcu, teolog abs. astăzi învățător diriginte, și pre lângă acesta încă trei învățătorii dintre cei mai calificați pe timpul acela (1869—1873). De sub mână acestora mergu elevii în gimnasii, mai ales în gimnasiul român din Brașov, unde erau primiți pur și simplu pre lângă testimoniile școlarii, și erau buni școlarii. „S'a întâmplat că din elevii școlii „Radu Negru” au intrat deadreptul în clasa II-a gimnasială după examinare. Astăzi mai toți elevii școlii „Radu Negru” sunt în posturi onorifice: preoți, învățătorii, comercianți etc. După ce a apus școlă capitală „Radu Negru” (1873), școlă reșasă confesională din Făgăraș n'a fost lipsită nici după aceea de învățătorii dintre cei mai buni, căci diceau Făgărașenii: am rămas cu un învățător, acela unu se fik bun și plătit bine. Astfel cu salariu de 300 fl. v. a. dacă nu mai multu a funcționat trei ani George Borzea, teol. abs. din Viștea inf., astăzi notar de cerou dintre cei mai buni. A urmat Vincențiu Popovici, astăzi preot în tractul Agnietei asemenea trei ani, apoi George Buzulescu, teolog abs., Amvrosie Tataru, teol. abs., astăzi învățător la școlă capitală din Rășinari câte un an, și acum în urmă până la sfârșitul anului școlară 1884/5 Nicolau Aron, teol. abs., de prezent preot în Galați. Pre acești învățătorii îi timbrează marile noastre „cetațeni” de factorii ai decădintii școlii române din Făgăraș) căci această școlă e „decădută” și căci în ea se predau și elemente din limba română — copii de domni din Făgăraș nu mai pot avea loc.

„Și în grădinile de pomi ale școlilor n'ar pune cutare coconă picioici și cępă, ci ar fi unu modelu de grădină.” Nu pricepu ce totu are d-l „cetațenu” cu coconele?! Eu cred, că nu e condamnabilu, decât într'o grădină școlară pre lângă pomării se cultivă și gogose, cępă etc. Din contră e recomandabilu a vedea și pe câte o coconă incugiurată de elevele de școlă — mai alenu dacă învățătorul e căsătorit cultivându legumăritul alături cu învățătorul care, în timpul acela ocupă pe elevi la pomăritu. Mai modelu de grădină precum s'a vedut în acești ani mai ales la școlă română gr. or. din Făgăraș se nu poftescă d-nu cetațenu. 200 altoi de doi, trei și patru ani s'au vendut în piața Făgărașului în primăvern această și preste 800 pădureți prășiți din semența, gata de a pute fi altoiți, s'au împărțiți în grădina școlii din Făgăraș spre transplantare la școlile din Făgăraș, Galați, Becleanu, Satlungu (Săcele). Picioici încă a scos învățătorul mai dila trecute din grădina școlară; credu însă că această nu degradă o grădină de școlă.

Fapte nu vorbe голе sunt acestea, d-le corespondente, și fapte așu dor să vedă că facu și domni noștri din Făgăraș. Interesați de afacerile biserică și școlare, luați parte la sinode și lucrați pentru progresul școlii dați-vă copii la școlă română să învețe mai întâiu românește, căci așa cere cursul naturalu al educațiunii, cercetați școlă din când în când ca să vă convingeți de sporu; nu întârziati-vă să ajutarea școlă și cu cele de lipsă în bani, că numai așa se va pute ea susține. Biserică catolică sărbători deobligate pentru funcționarii nu are decât două-trei în an, pre cari vi le impune d-l vice-comite, incolo vă e calea deschisă la biserică românești, căci Români sunteți. De țineți la credință cercetați biserică, decât nu în toate Duminicile, cel puțin la a doua ori a treia Duminică; nu uitați și de câte un prasniciu, cel puțin de cele mai însemnate în an, căci urmându astfel dați exemplu poporului, care știu este, face și el ce vede că facu cei mai învățați — și apoi școlă și biserică „decădută” la Români din Făgăraș nu vei vedea.

mititelul — n —

DIVERSE.

(†) *Necrolog.* — Carl Göt, fost sublocotenent de poliție orașenesc, răposă la 14 Octombrie n. 1885, 7 ore dimineața după grele suferințe de 15 luni, în al 51 anu al etății. Înormentarea se va face Vineri în 16 Octombrie n. după ameză la 2 ore, în camera mortuară a cimitirului orașenesc confes. augsb.

Fia'i țerina ușoră!

**

Mama și fiica. — Mica Maria, care e foarte lenese și nu înveță mai nimic, aduce mamei sale notele ce i s'a dat la școlă.

— Mamă, eramu să fiu cea dânteu.

— Tu!

— Da, eu. Ia privesce! decât nu era fata de lângă mine, era să fiu eu în locul ei și să am notele cele mai bune.

**

Pădurarul și vânătorul. — Un vânător merge să veneze într'o pădure, când deodată i se prezentă un pădurar și îi dise:

— Domnule, vânătoarea este oprită; îi încheie procesul verbalu...

— Dér, am o autorizație verbală, răspunde vânătorul.

— Atunci, arată-mi-o!

*) Acăsta nu-o face d. corespondentul din vorbă. — Red.

Stofe de mătase curată 75 cr. metrul, precum și a 1 fl. 5 cr. și 1 fl. 30 cr. până la 5 fl. 90 cr. (desenuri colorate, vârgate și cadrilate) trâmte pentru o rochiă, seu cu bucata fără taxa vamală la casele mușterilor depositul fabricii de mătase a lui G. Henneberg (liferant al curții regale) în Zürich. Mostre se trimittă imediat. Scrisorile pentru Elveția costă 10 cr.

Editor: Iacobu Muresianu.

Redactor responsabil: Dr. Aurel Muresianu.

Cursul la bursa de Viena

din 14 Octombrie st. n. 1885.

Rentă de aur 4%	95 90	Bonuri croato-slavone	102.-
Rentă de hârtie 5%	88 80	Despăgubire p. dijma de vin ungh.	97 75
Imprumutul căilor ferate ungare	148.-	Imprumutul cu premiu ungh.	116 30
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (1-ma emisiune)	95 90	Losurile pentru regulara Tisei și Segedinului	118 75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (2-a emisiune)	125	Renta de hârtie austriacă	80 60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungh. (3-a emisiune)	109.-	Renta de arg. austr.	82 65
Bonuri rurale ungare	101 50	Renta de aur austr.	108 25
Bonuri cu cl. de sortare	101 50	Losurile din 1860	138 75
Bonuri rurale transilvane	101 40	Acțiunile băncii austro-ungare	857.-
		Act. băncii de credit ungh.	278 75
		Act. băncii de credit austr.	277 20
		Argintul — Galbină	5 96
		inapărătesci	9 99
		Napoleon-d'ori	61 85
		Mărel 100 imp. germ.	125 90
		Londra 10 Livres sterlinge	

Bursa de București.

Cota oficială dela 23 Septembrie st. v. 1885.

	Cump.	vend.
Renta română (5%)	86	86 3/4
Renta rom. amort. (5%)	92	93
» convert. (6%)	87	88
» 30		32
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	100 1/2	101 1/2
» Credit fonc. rural (7%)	85 1/2	86 1/2
» » (5%)	97	98
» » urban (7%)	90	91
» » (6%)	80 1/2	81 1/2
» » (5%)	1120	1130
Banca națională a României	250	255
Ac. de asig. Dacia-Rom.	205	210
» » Națională	12.25	12.75
Aur	2.02	2.04
Bancnote austriace contra aur.		

Cursul pieței Brașov

din 15 Octombrie st. n. 1885.

	Cump.	Vend.
Bancnote românești	8 82	8 86
Argint românesc	8 75	8 80
Napoleon-d'ori	9 96	10.-
Lire turcești	11 17	11 25
Imperiali	10 15	10 20
Galbeni	5 90	6.-
Scrisurile fonc. » Albina	100 50	101.-
Ruble Rusești	122.-	123.-
Discontul	7-10 % pe an.	

Numere singurate a 5 cr. din „Gazeta Transilvaniei“ se pot cumpăra în tutungeria lui I. GROSS.

Loteria

ESPOZIȚIUNEI DELA BUDAPESTA.

Aducem la cunoștința generală, că pentru comoditatea onor. publică am predat

DEPOSITUL PRINCIPAL

al
LOSURILOR NOSTRE DE ESPOZIȚIUNE,
agreate de toți **cassei de schimb** a d-lui

Frideric Orendi, strada Teatrului No. 94.

Onor. publică află aici un asortiment escelent de numere și serii până la ziua tragerei, adică 31 Octombrie 1885 inclusiv.

Prețul neînsemnat al unui los la 1 fl. și 11 bucăți numai cu 10 fl., recomandă o participare cât mai viuă la această loterie bine provădată cu câștiguri foarte însemnate

Câștigul principal singur fiind de fl. 100,000 și împărțit cu totul în 4000 câștiguri.

Onor. publică își împlinesc printr-o participare cât mai viuă la această întreprindere a țării totodată și o datorie patriotică, care servește de decorație fiecărui patriot.

Cu distincție stimă.

ADMINISTRAȚIA LOTERIEI

espozițiunii regnicolare de Budapesta din 1885.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător la școala confesională greco-catolică din comuna MOCODU în vicariatul Năsăudului, cu un salariu anual de 200 fl. v. a. și cuartir liber, se scrie concurs.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne suplicile provădate cu documentul de calificare și din limba maghiară la scrisul senatului școlastic până în 25 Octombrie 1885 st. n., în care și la 2 ore va fi alegerea.

Din ședința senatului școlastic gr. cat.

Mocod în 11 Octombrie 1885.

Președintele:
Leon Vertic.

Notarul:
Stefan Puica.

Anunțăm celor onorați cetitori, cari vor binevoi a se abona la foaia noastră de aici încolo că avem încă în rezervă numere dela începutul anului 1885, prin urmare pot să aibă colecțiunea întregă.

Administrațiunea „Gaz. Trans.“

O t e l ũ n o u î n B r a ș o v ũ.

OTELULU „EUROPA“

in Brașov,

cetate, strada Vămii Nr. 11.

Am onore a face cunoscut onor. publică, că am deschis oțelul meu cel nou „Europa“ aranjat cu cel mai mare confort modern

în 6 Septembrie st. n. 1885.

Prin deschiderea acestui oțel cred că am satisfăcut unei trebuințe de multă simțite, dându-se ocaziune onor. călătorilor de a vizita un oțel situat numai șapte-zeci pași departe de piața mare, în mijlocul orașului în strada cea mai de frunte și aranjat în modul cel mai confortabil și bine îngrijit.

Odăi eftine. Salonul de mâncare spre grădina.

In legătură cu oțelul „Europa“ am deschis și

RESTAURAȚIUNEA

situată în parterre unde pe lângă alte beuturi se servesc și

Bere bună de Dreher dela Steinbruch.

Pentru mâncări bune și vinuri alese am îngrijit cu deosebire.

SERVICIUL PROMPT, PREȚURILE FORTE EFTINE!

De vreme ce am încredințat conducerea afacerilor curente ale oțelului unor puteri probate și eu însumi mi-am dat totă silința a satisface tuturor dorințelor onoratului public speră că mă va onora cu cercetarea în număr cât mai mare a oțelului și a Restaurațiunii mele, ce i le recomandă cu distincție stimă

STEFANU BARTHA,
proprietar.

O t e l ũ n o u î n B r a ș o v ũ.